Τα σημάδια της αγάπης προς τον Θεό (Άγιος Τύχων, αρχιεπίσκοπος Βορονέζ και Ζαντόνσκ)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 27 Ιανουαρίου, 2016

Ἀλλά ἄς δοῦμε **ποιά εἶναι τά σημάδια τῆς ἀγάπης μας πρός τόν Θεό** , γιά νά μήν ἔχουμε ψεύτικη ἰδέα γιά τήν ἀγάπη αὐτή. Γιατί σέ τίποτε ἄλλο δέν ἀπατᾶται ὁ ἄνθρωπος, ὅσο στό θέμα τῆς ἀγάπης. Τά σημάδια τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης εἶναι τά ἑξῆς:

Α΄
Ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν Του

Ὁ Ἴδιος ὁ Κύριος καθορίζει καί λέει: «*Ὁ ἔχων τάς ἐντολάς Μου καί τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνος ἐστιν ὁ ἀγαπῶν Με*» (Ἰω. 14 : 21). Ὅποιος ἀγαπάει εἰλικρινά τόν Θεό, προσπαθεῖ νά φυλάγεται ἀπ᾽ ὅσα δέν ἀρέσουν σ᾽ Ἐκεῖνον καί ἀγωνίζεται νά ἐφαρμόζει ὅσα Ἐκεῖνος ἀγαπάει. Γι᾽ αὐτό ἐκτελεῖ τίς ἅγιες ἐντολές τοῦ Κυρίου. Ἑπόμενο εἶναι λοιπόν νά μήν ἔχουν ἀγάπη πρός τόν Θεό ὅσοι χριστιανοί δέν δείχνουν ἐνδιαφέρον γιά τίς ἐντολές Του. Σ᾽ αὐτούς συγκαταλέγονται καί οἱ κακοποιοί, ὅσοι βλάπτουν τούς ἄλλους μέ ποικίλους τρόπους, οἱ ἄσωτοι, οἱ μοιχοί, οἱ αἰσχροί, οἱ κλέφτες, οἱ ἅρπαγες, οἱ ληστές, οἱ ἄδικοι...

Σ᾽ αὐτούς συγκαταλέγονται οἱ πονηροί, οἱ δόλιοι, οἱ γόητες, οἱ ἀπατεῶνες καί οἱ ὑποκριτές. Σ᾽ αὐτούς συγκαταλέγονται ἀκόμα οἱ μάγοι κι᾽ ἐκεῖνοι πού τούς φωνάζουν στά σπίτια τους καί γενικά ὅλοι οἱ παράνομοι. Αὐτοί, ὅπως δέν ἀγαποῦν τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, ἔτσι δέν ἀγαποῦν κι᾽ Αὐτόν τόν Ἴδιο. Αὐτοί ἀγαποῦν τόν ἑαυτό τους καί τά πάθη τους, καί ὄχι τόν Θεό καί τόν ἅγιο νόμο Του.

Β΄
Ἡ πνευματική χαρά

Φανερό δεῖγμα τῆς ἀγάπης μας πρός τόν Θεό εἶναι καί ἡ χαρά τῆς καρδιᾶς μας. Γιατί εἶναι φυσικό νά αἰσθανόμαστε χαρά γιά ὅ,τι ἀγαπᾶμε. Ἔτσι καί ἡ ἀγάπη μας πρός τόν Θεό, χωρίς τή χαρά δέν μπορεῖ νά νοηθεῖ. Ὅσες φορές ὁ ἄνθρωπος νιώθει στήν καρδιά του τή γλυκύτητα τῆς ἀγάπης γιά τόν Θεό, τόσες φορές καί πλημμυρίζει ἀπό χαρά.
Ὅπως τό μέλι εὐφραίνει τή γεύση μας, ἔτσι καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ χαροποιεῖ τήν καρδιά μας, γιατί γευόμαστε καί βλέπουμε «*ὅτι χρηστός ὁ Κύριος*» (Ψαλμ. 33 : 9).

Αὐτή ἡ χαρά γιά τόν Θεό φαίνεται σέ πολλά σημεῖα τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί πολύ περισσότερο στούς ἱερούς ψαλμούς. Αὐτή ἡ πνευματική, ἡ οὐράνια χαρά εἶναι ἡ πρόγευση τῆς χαρᾶς πού θ᾽ ἀπολαύσουμε στήν αἰώνια ζωή.

Γ'
Ἡ ἀποταγή τοῦ κόσμου

Ὁποῖος ἀγαπάει ἀληθινά τόν Θεό μόνο πρός Αὐτόν στρέφεται, καί ἀποστρέφεται τόν κόσμο καί ὅλα τά τοῦ κόσμου. Τήν τιμή, τήν δόξα, τόν πλοῦτο καί ὅλες τίς ἀναπαύσεις του, πού τά ἐπιζητοῦν οἱ «*υἱοί τοῦ αἰῶνος τούτου*», τά λογαριάζει γιά ἕνα μηδενικό.
Αὐτόν τόν ἱκανοποιεῖ ὁ Ἕνας, ὁ Θεός, τό ἄκτιστο ἀγαπημένο Του Ἀγαθό. Μόνο στόν Θεό βρίσκει ἀπόλυτη τιμή, δόξα, πλοῦτο καί ἀνάπαυση. Γι᾽ αὐτόν ὁ Θεός εἶναι ὁ πολυτιμότερος μαργαρίτης, μπροστά στόν Ὁποῖο ὅλα τά ἄλλα ἔχουν μικρή ἀξία.
Αὐτός τίποτα δέν ἐπιθυμεῖ, οὔτε στόν οὐρανό οὔτε στή γῆ, παρά μόνο τόν Θεό. Τέτοιου εἴδους ἀγάπη ἐκφράζουν τά λόγια τοῦ ψαλμοῦ: «*Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ καί παρά Σοῦ τί ἠθέλησα ἐπί τῆς γῆς; Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καί ἡ σάρξ μου, ὁ Θεός τῆς καρδίας μου καί ἡ μερίς μου ὁ Θεός εἰς τόν αἰῶνα*» (Ψαλμ. 72 : 25-26). Τήν τροφή, τό ποτό, τά ροῦχα τά χρησιμοποιεῖ γιά τίς ἀνάγκες του μόνο καί ὄχι γιά ἡδονή.
Ὁποῖος ἀγαπάει τόν κόσμο δέν ἀγαπάει τό Θεό, σύμφωνα μέ τή μαρτυρία τοῦ Ἀποστόλου: «*Ἐάν τίς ἀγαπᾶ τόν κόσμον, οὐκ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρός ἐν αὐτῷ*» (Α΄ Ἰω. 2 : 15). Τέτοιοι εἶναι ὅσοι θέλουν νά ζοῦν στή ζωή αὐτή μέ πολυτέλεια, νά κατοικοῦν σέ βίλες, νά περνοῦν μέ πλούσιες ἄμαξες, νά ντύνονται μέ βαρύτιμα ροῦχα, νά δοξάζονται καί νά τιμοῦνται ἀπ᾽ ὅλους. Αὐτοί ἔχουν σαρκικό φρόνιμα, φιλοδοξία καί ἐγωισμό, δηλαδή ὅ,τι ἐχθρεύεται ὁ Θεός.

Δ΄
Ἡ μνήμη Θεοῦ

Ὁποῖος ἀγαπάει πραγματικά τόν Θεό, Τόν ἔχει ἀδιάκοπα στή μνήμη του· Αὐτόν, τήν ἀγάπη Του καί τίς εὐεργεσίες Του. Τό βλέπουμε καί στήν ἀγάπη μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Τόν ἄνθρωπο πού ἀγαπᾶμε, τόν σκεφτόμαστε συχνά. Παρόμοια συμβαίνει καί μέ τήν ἀγάπη μας πρός τόν Θεό. Ὅποιος Τόν ἀγαπάει, Τόν σκέφτεται συχνά, ἀναπαύεται κοντά Του καί σ᾽ Αὐτόν στρέφεται μέ θαυμασμό. Γιατί ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός του, ἐκεῖ εἶναι καί ἡ καρδία του (Ματθ. 6, 21). Γι᾽ αὐτόν ὁ ἀτίμητος καί πολυαγαπημένος του θησαυρός εἶναι ὁ Θεός. Ἔτσι καί ἡ καρδιά του βρίσκεται πάντα κοντά στόν Κύριο. Καί ἡ καρδιά, πού εἶναι ξέχειλη ἀπό ἀγάπη πρός τόν Θεό,

φανερώνει καί ἐξωτερικά τά σημεῖα τῆς ἀγάπης της. Ὅσοι ξεχνοῦν τόν Θεό, δέν Τόν ἀγαποῦν. Ἡ λησμοσύνη εἶναι φανερή ἀπόδειξη ὅτι λείπει ἡ ἀγάπη. Ὅποιος ἀγαπάει, δέν μπορεῖ νά ξεχάσει αὐτόν πού ἀγαπάει.

Ε΄
Τό μαρτυρικό πνεῦμα

Δύο πρόσωπα πού ἀγαπιοῦνται, θέλουν νά βρίσκονται παντοτινά ἀχώριστα. Πολλοί βέβαια χριστιανοί ἐπιθυμοῦν νά εἶναι μαζί μέ τόν Χριστό δοξασμένοι, ἀλλά δέν θέλουν νά εἶναι μαζί Του καί στήν ἀτίμωση καί στό σταυρό. Προσεύχονται νά κληρονομήσουν τή βασιλεία Του, ἀλλά δέν θέλουν νά ὑποφέρουν μαζί Του. Ἔτσι φανερώνουν ὅτι ἡ καρδιά τους δέν εἶναι εἰλικρινής καί ὅτι δέν ἀγαποῦν ἀληθινά τόν Χριστό. Καί, γιά νά ποῦμε τήν ἀλήθεια, ἀγαποῦν περισσότερο τόν ἑαυτό τους παρά τόν Χριστό. Γι᾽ αὐτό ὁ Κύριος λέει: «*Καί ὅς οὐ λαμβάνει τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθεῖ ὀπίσω Μου οὐκ ἐστι Μου ἄξιος*» (Ματθ. 10 :38). Ὁ πραγματικός φίλος μας φαίνεται στή δυστυχία μας. Ἔτσι καί ὁ ἄνθρωπος πού ἀγαπάει πραγματικά τό Χριστό: Στόν κόσμο αὐτό συμπορεύεται μέ τό Χριστό. Ἡ καρδιά του προσκολλᾶται σ᾽ Αὐτόν. Ὑπομένει μαζί Του ἀγόγγυστα τά πάθη καί τό σταυρό. Καί θά εἶναι στήν αἰωνιότητα ἀχώριστα πιά κοντά Του. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός λέει ἀπ᾽ τήν καρδιά του: «*Ἐμοί δέ τό προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι*» (Ψαλμ. 72 : 28).

ΣΤ΄
Ἡ ἀγάπη στόν πλησίον

Δεῖγμα τῆς ἀγάπης μας πρός τόν Θεό εἶναι ἡ ἀγάπη μας πρός τόν πλησίον. Ὅποιος ἀγαπάει εἰλικρινά τόν Θεό, αὐτός ἀγαπάει καί τόν πλησίον του. Ὅποιος ἀγαπάει πολύ ἕνα πρόσωπο, ἀγαπάει καί ἐκεῖνον πού συνδέεται μ᾽ αὐτό. Ἡ πηγή τῆς ἀγάπης πρός τόν πλησίον εἶναι ἡ ἀγάπη πρός τό Θεό. Καί ἀντίστροφα, ἡ ἀγάπη πρός τόν Θεό φαίνεται ἀπό τήν ἀγάπη πρός τόν πλησίον. Εἶναι φανερό λοιπόν ὅτι ὅποιος δέν ἀγαπάει τόν πλησίον του, δέν ἀγαπάει καί τόν Θεό, ὅπως διδάσκει ὁ Ἀπόστολος: «*Ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τόν Θεόν, καί τόν ἀδελφόν αὐτοῦ μισεῖ, ψεύστης ἐστιν· ὁ γάρ μή ἀγαπῶν τόν ἀδελφόν αὐτοῦ ὅν ἑώρακε, τόν Θεόν, ὅν οὐχ ἑώρακε πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καί ταύτην τήν ἐντολήν ἔχομεν ἀπ᾽ Αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τόν Θεόν ἀγαπᾶ καί τόν ἀδελφόν αὐτοῦ*» (Α΄ Ἰω. Δ΄: 20-21).

Αὐτά εἶναι τά σημάδια τῆς ἀγάπης μας πρός τό Θεό.

Ἀγαπητοί χριστιανοί, ἄς ἀποστραφοῦμε τή ματαιότητα τοῦ κόσμου. Ἄς καθαρίσουμε

τήν καρδιά μας μέ τή μετάνοια καί τή συντριβή, γιά νά κατοικήσει μέσα μας ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.
«*Ὁ Θεός ἀγάπη ἐστι, καί ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καί ὁ Θεός ἐν αὐτῷ*» (Α' Ἰω. Δ΄: 16).

Ὁ Θεός εἶναι τό ὕψιστο Ἀγαθό, ἀπό τό ὁποῖο πηγάζουν ὅλα τά ἀγαθά καί ἡ μακαριότητα.

Χωρίς τόν Θεό κάθε εὐτυχία εἶναι καταραμένη καί φτωχή, ἡ ζωή θάνατος, ἡ χαρά καί ἡ γλυκύτητα πίκρα. Μέ τόν Θεό καί ἡ δυστυχία εἶναι εὐτυχία, ἡ φτώχεια πλοῦτος, ἡ ἀδοξία δόξα, ἡ ἀτιμία τιμή, οἱ δοκιμασίες γεμάτες παρηγοριά. Χωρίς τόν Θεό δέν εἶναι δυνατόν νά ὑπάρξει ἀληθινή ἀνάπαυση, εἰρήνη καί παρηγοριά.

Γι᾽ αὐτό, νά Τόν ἀγαπᾶς σάν τό πιό μεγάλο σου ἀγαθό καί τήν πραγματική σου μακαριότητα.

Νά Τόν ἀγαπᾶς πάνω ἀπό κάθε δημιούργημα. Περισσότερο ἀπό τόν πατέρα σου καί τή μητέρα σου, τή γυναίκα καί τά παιδιά σου. Πάνω καί ἀπό τόν ἴδιο τόν ἑαυτό σου. Σ᾽ Αὐτόν καί μόνο νά δώσεις τήν καρδιά σου, καί πιό πολύ ἀπό κάθε τί, Αὐτόν μόνο νά ἐπιθυμεῖς καί νά ποθεῖς. Γιατί ὁ Θεός εἶναι ἡ αἰώνια εὐτυχία σου, τό αἰώνιο ἀγαθό σου. Χωρίς Αὐτόν οὔτε στόν παρόντα κόσμο οὔτε στό μέλλοντα ὑπάρχει ζωή καί εὐτυχία.

Κάθε δημιούργημα τοῦ Θεοῦ εἶναι καλό, ἀλλά ὁ Δημιουργός εἶναι ἀσύγκριτα καλύτερος. Ἀγάπα λοιπόν καί ζήτα αὐτό τό ἴδιο Ἀγαθό, τό μόνο αὐθύπαρκτο, ἄναρχο, αἰώνιο, πανταχοῦ παρόν καί ἀναλλοίωτο, ἀπό τό ὁποῖο πλάστηκαν ἀριστοτεχνικά ὅλα τά δημιουργήματα.

(Ἀπό τό βιβλίο: "ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ", Ἱερά Μονή Παρακλήτου Ὠρωπός Ἀττική)

(Εὐχαριστοῦμε θερμά τόν Ἡγούμενο τῆς Ἱ.Μ. Παρακλήτου γιά τήν ἄδεια δημοσίευσης ἀποσπασμάτων ἀπό τά βιβλία πού ἐκδίδει ἡ Ἱερά Μονή.
Ἀρχ. Σάββας Ἁγιορείτης http://HristosPanagia3.blogspot.com)